



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 44909/13
Gheorghe ERHAN
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 2 februarie 2023 într-un Comitet alcătuit din:

Frédéric Krenc, *Președinte*,

Diana Sârcu,

Davor Derenčinović, *judcători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

Având în vedere cererea menționată *supra*, depusă la 5 iunie 2013,

După deliberare, pronunță următoarea decizie:

FAPTELE ȘI PROCEDURA

Reclamantul, dl G. Erhan, este un cetățean moldovean născut în anul 1984. El a fost reprezentat în fața Curții de către dl V. Grosu, avocat în Chișinău.

Plângerea pe care a depus-o reclamantul în baza Articolului 6 § 1 din Convenție (admiterea unui recurs pretins tardiv) a fost comunicată Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”).

În urma comunicării cererii, Agentul guvernamental a depus la Curtea Supremă de Justiție o cerere de revizuire în privința deciziei contestate, solicitând recunoașterea încălcării dreptului la un proces echitabil și acordarea în beneficiul reclamantului a unei despăgubiri pentru prejudiciul moral. Reclamantul a fost informat despre depunerea cererii de revizuire, însă nu a prezentat nicio referință în fața acestei instanțe.

Printr-o decizie din 16 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a recunoscut încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție în urma admiterii apelului tardiv depus de către partea adversă și i-a acordat reclamantului



despăgubiri în valoare de 1.500 de euro pentru prejudiciul moral și o sumă pentru costuri și cheltuieli. La 13 aprilie 2022, reexaminând procesul contestat, Curtea Supremă de Justiție a declarat recursul părții adverse ca fiind inadmisibil, din cauza tardivității lui.

ÎN DREPT

În observațiile sale, Guvernul, bazându-se pe rezultatele procedurii de revizuire, a argumentat că reclamantul beneficiase de *restitutio in integrum* și a invitat Curtea să radieze cererea de pe rol în conformitate cu Articolul 37 din Convenție.

În replică, reclamantul nu a fost de acord cu această soluție, argumentând că, în pofida confirmării hotărârii favorabile lui în cadrul procedurii de revizuire, el nu a beneficiat de executarea acesteia într-un termen rezonabil. În plus, el contestă faptul că despăgubirile acordate la nivel național ar fi suficiente pentru a-i înlătura calitatea sa de victimă.

Curtea notează că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2022, recursul depus de către partea adversă a fost respins ca inadmisibil, iar decizia favorabilă reclamantului a fost confirmată, deși reclamantul încă nu a beneficiat de executarea ei. În acest sens, Curtea notează că reclamantul are posibilitatea de a se prevala de remediul național instituit prin Legea nr. 87/2011 pentru a obține despăgubiri pentru durata excesivă a procedurii de executare și, eventual, de a sesiza Curtea cu această nouă plângere (*Balan v. Republica Moldova* (dec.), nr. 44746/08, 24 ianuarie 2012, și *Manascurta v. Republica Moldova* (dec.), nr. 31856/07, 14 februarie 2012).

În plus, Curtea observă că reclamantul nu a prezentat în fața instanței sesizate să examineze cererea de revizuire propriile sale pretenții referitoare la prejudiciul cauzat de pretinsa încălcare. Cu toate acestea, Curtea a stabilit deja în jurisprudența sa anterioară că reclamanții cărora le-a devenit disponibilă această cale datorită recunoașterii de către instanțele naționale a unei încălcări a Convenției și a Protocoalelor sale trebuie să prezinte respectivele pretenții în fața lor (a se vedea, printre altele, *TV-Zytoni v. Republica Moldova* (dec.), nr. 35153/10, 16 decembrie 2014, *Gutul și alții v. Republica Moldova* (dec.), nr. 19234/08, 11 octombrie 2016, *Daniel – P S.A. v. Republica Moldova* (dec.), nr. 32846/07, 20 martie 2012). În lipsa unei solicitări de despăgubiri din partea reclamantului, Curtea nu este în măsură să concluzioneze că procedura de revizuire nu a oferit reclamantului posibilitatea de a obține o reparație suficientă pentru încălcarea pretinsă în baza Articolului 6 § 1 din Convenție.

Corespunzător, Curtea constată că plângerea reclamantului se referă la admiterea de către Curtea Supremă de Justiție a recursului tardiv depus de către partea adversă, care a condus la pierderea unei hotărâri favorabile lui. Ea observă că, în urma cererii de revizuire depuse de către Agentul guvernamental, această decizie a fost casată, iar în rezultatul unei noi

examinări, recursul a fost declarat inadmisibil. Astfel, Curtea consideră că circumstanțele invocate de către reclamant în cererea sa, și anume pierderea hotărârii favorabile, nu mai există și că eventualele consecințe rezultate dintr-o posibilă încălcare a principiului securității raporturilor juridice prin decizia Curții Supreme de Justiție au fost înlăturate.

În lumina celor de mai sus, Curtea consideră că litigiul a fost soluționat, în sensul Articolului 37 § 1 b) din Convenție. În plus, niciun alt motiv special referitor la respectarea drepturilor omului în modul garantat prin Convenție și prin Protocoalele sale nu impune continuarea examinării cererii, în conformitate cu Articolul 37 § 1 *in fine*.

Prin urmare, cererea trebuie radiată de pe rol.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Decide să radieze cererea de pe rol.

Redactată în limba franceză și comunicată în scris la 2 martie 2023.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct interimar

Frédéric Krenc
Președinte